

רבי שמעון אמר, קול השפר, אתרא דקלא נפיק מניה, אקרי שופר. תו אמר רבי שמעון, תא חזי, קול השופר: אתרא דקלא, היינו דכתיב, (דברים ח) כי על כל מוצא פי יי' יחיה האדם. מאי מוצא פי יי'. דא קול (כ"א) דנפיק משופר (והאי קול) השופר, הוא רב מפל שאר קלי תתאי, ותקיפא מפלהו, דכתיב וקול שפר חזק מאד, ועל כל שאר קלין לא אתמר חזק מאד. (נ"א אמר רבי שמעון) בהאי קול השופר תליא כללא, ודא הוא דאקרי קול גדול, דכתיב קול גדול ולא יסף. ואקרי (מלכים א יט) קול דממה דקה, נהירו דבוציני, דהוא זף ודקיק, וזכין ונהיר לכלא.

דממה, מהו דממה. אמר רבי שמעון, דבעי בר נש למשתוקא מניה, ולמחסם פומיה. כמה דאת אמר, (תהלים לט) אמרתי אשמרה דרכי מוטא בלשוני אשמרה לפי מחסום. דממה איהי שתוקא דלא אשתמע לבר. וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק, דחמו מה דחמו. ויגעו כמה דאת אמר (ישעיה ו) ויגעו אמות הספים מקול הקורא.

שנינו, מה כתוב ביחזקאל כשראה גבורות הנהגות הקדוש ברוך הוא, שכתוב (יחזקאל א) וארא והנה רוח סערה באה וגו'. למה רוח סערה? אמר רבי יוסי, כדי לשבר ארבע מלכיות. אמר רבי יהודה, שנינו, רוח גדולה שמתעוררת בהנהגות הגבורה שלמעלה באה מן הצפון. לא כתוב מצפון אלא מן הצפון. מן אותו הצפון, אותו שנודע למעלה, אותו שטמיר וגנוז למעלה.

ענן גדול ואש מתלקחת, שהיה אחוז בו (ולא אחוז, אחוז בצדיו) ולא היה אחוז בצדו לעורר הדין, ששנינו, שלש פעמים ביום יונק

רבי שמעון אמר, קול השפר, אתרא דקלא נפיק מניה, אקרי שופר. תו אמר רבי שמעון, תא חזי, קול השופר: אתרא דקלא, היינו דכתיב, (דברים ח) כי על כל מוצא פי יי' יחיה האדם. מאי מוצא פי יי'. דא קול (כ"א) דנפיק משופר (והאי קול) השופר, הוא רב מפל שאר קלי תתאי, ותקיפא מפלהו, דכתיב וקול שפר חזק מאד, ועל כל שאר קלין לא אתמר חזק מאד. (נ"א אמר רבי שמעון) בהאי קול השופר תליא כללא, ודא הוא דאקרי קול גדול, דכתיב קול גדול ולא יסף. ואקרי (מלכים א יט) קול דממה דקה, נהירו דבוציני, דהוא זף ודקיק, וזכין ונהיר לכלא.

דממה, מהו דממה. אמר רבי שמעון, דבעי בר נש למשתוקא מניה, ולמחסם פומיה. כמה דאת אמר, (תהלים לט) אמרתי אשמרה דרכי מוטא בלשוני אשמרה לפי מחסום. דממה איהי שתוקא דלא אשתמע לבר. וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק, דחמו מה דחמו. ויגעו כמה דאת אמר (ישעיה ו) ויגעו אמות הספים מקול הקורא.

תאנא, מה כתיב ביה ביחזקאל, כד חמא גבורן נימוסי קדשא בריך הוא, דכתיב, (יחזקאל א) וארא והנה רוח סערה באה וגו', רוח סערה אמאי. אמר רבי יוסי, לתברא ארבע מלכוון. אמר רבי יהודה, תנינא, רוחא רבה, דאתער בנימוסי גבורה דלעילא באה מן הצפון. מצפון לא כתיב אלא מן הצפון ההוא דאשתמודע לעילא, ההוא דטמיר וגניז לעילא.

ענן גדול ואש מתלקחת, דהוה אחיד ביה, (כ"א) (ולא אחיד, אחיד בסטרוי וכו'), ולא הוה אחיד בסטרוי לאתערא דינא, דתנינן, תלת זמנין ביומא,

אותו דין הקשה במקנים חקוקים מצד הגבורה. זהו שפתיב ואש מתלקחת, כדי לעורר בעולם.

ומה מבסם אותו? אותו שפתיב בו ונגה לו סביב. שאותו זהר שמקיף אותו מכל צדדיו מבסם אותו ומתקן אותו כדי שלא יהיה דין קשה ויוכלו בני אדם לסבל אותו.

ומתוכה פעין החשמל. שנינו, ומתוכה - ומתוכה. פעין החשמל - מה זה חשמל? אמר רבי יהודה, חיות אש מדברות.

שנינו, אמר רבי יוסי, חשמל - מה שהיה לב לאש, שפתיב מתוך האש פעין החשמל. ולא החשמל מתוך האש, מתוך אש שהיא לתוך אש. פעין החשמל, שהיא אחר ארבע דרגות, שפתיב רוח סערה, ענן גדול, ואש מתלקחת, ונגה לו סביב. ומתוכה פעין החשמל מתוך האש, אותו שפתיב בו ואש מתלקחת.

שנינו, רבי יוסי בר רבי יהודה אמר, ראו ישראל כאן מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי, וכלם נדבקו בחכמה עליונה נכבדה. חמש דרגות של קולות ראו ישראל בהר סיני, ובחמש הדרגות הללו נתנה תורה. דרגה חמישית הוא, שפתיב קול השפר. כנגדם ראה יחזקאל חמש דרגות שהן חוץ לאלה, שהם: רוח סערה, ענן גדול, ואש מתלקחת, ונגה לו סביב, פעין החשמל.

אמר רבי אלעזר, בישאל פתיב (דברים ה) פנים בפנים דבר ה' וגו'. בישאל פתיב פנים, פנים שרואה אחר פתלים רבים, פנים שרואה אדם אחר כהל. אמר רבי יהודה, מה שראו ישראל - לא

ינקא ההוא דינא קשיא, בקרדיטי גליפין מסטרא דגבורה, הדא הוא דכתיב ואש מתלקחת. בגין לאתערא בעלמא.

ומה מבסם ליה, ההוא דכתיב ביה ונגה לו סביב. דההוא זיהרא דאסחר ליה מכל סטרוי, מבסם ליה, ומתקין ליה, בגין דלא להוי דינא קשיא, ויכלון בני נשא למסבליה. ומתוכה פעין החשמל, (יחזקאל א) תאנא, ומתוכה: ומגוה. פעין החשמל, מאי חשמל. אמר רבי יהודה, חיות אשא ממללא.

תאנא, אמר רבי יוסי, חשמל: מה דההוא לבא לאשא, דכתיב מתוך האש פעין החשמל. ולא החשמל מתוך האש, מגו אשא דאיהי לגו באשא. פעין החשמל דאיהי בתר ארבע דרגין, דכתיב, רוח סערה, ענן גדול, ואש מתלקחת, ונגה לו (דף פ"ב ע"א) סביב. ומתוכה פעין החשמל מתוך האש, ההוא דכתיב ביה ואש מתלקחת.

תניא רבי יוסי בר רבי יהודה אמר, חמו ישראל הכא, מה דלא חמא יחזקאל בן בוזי, וכלהו אתדבקו בחכמתא עלאה יקירא. חמשה דרגין דקלין, חמו ישראל בטורא דסיני. ובחמשה דרגין אלין אתיהיבת אורייתא. דרגא חמישאה הוא, דכתיב קול השפר. יחזקאל לקבליהון חמא חמשה דרגין דאינון לבר מאלין, דאינון רוח סערה, ענן גדול, ואש מתלקחת, ונגה לו סביב, פעין החשמל.

אמר רבי אלעזר, בישאל פתיב, (דברים ה) פנים בפנים דבר יי' וגו'. בישאל פתיב, פעין, ודמות, כמאן דחמי בתר פותלין סגיאין, כמאן דחמי בר נש בתר פותלא. אמר רבי יהודה, מה דחמו